

A kőrismag csirázó képességéről.

Fuchs János szaktársam által az „Erdészeti Lapok“ f. évi április havi füzetében közölt azon feltűnő physiologiai jelenség, hogy a kőrismag elvetés után két hónapra kikél, arra indított, hogy az idei csemete kerti munkálatoknál a kőrismag elvetésére kettős figyelmet és gondot fordítsak.

Tapasztalataimat a nyert eredményből vonható következtetésekkel együtt röviden a következőkben foglalom össze.

A kőrismagot későn, májushó 27—29-én vetettem az itteni csemete kert sárga agyagos s igen kevés humus tartalmu talajába. Elvetés közben a vetőárkokat igen erősen öntöztettem, olyannyira, hogy a mag a szó teljes értelmében sárral takartatott be. A vetés után bekövetkezett forró száraz napok alatt a kőriségyakat szakadatlanul öntöztettem, s később is nagy gondot fordítottam arra, hogy az ágyak mindig kellő nedvességben tartassanak. Ezen eljárás eredménye az lett, hogy az említett időben elvetett mag egy része már július hó 8-án kikelt, s az ezen időtájt hivatalosan itt tartózkodott Sóltész Nándor főerdész ural meggyőződöttünk, hogy a kített példányok teljesen épek s erősek. A korai kikelés okát Fuchs barátom abban véli feltalálni, hogy :

1. a kőrismag ugyanazon év tavaszán frissen volt szedve;
2. a még friss mag közvetlen egy hosszan tartó országos eső előtt és annak tartama alatt vettetett el;
3. a mag csak vékonyan takartatott be, védelmül a kiszáradás ellen.

Az általam felhasznált kőrismag szedetési helye s idejéről tudomásom nem lévén, az 1. pontot figyelmen kívül kell hagynom. A 2. és 3. pontok alatt közölt eljárástól az általam alkalmazott lényegesen abban tér el, hogy a magot czélzatosan nagy forróság idején, de erősen nedvesített vetőárkokba s

meglehetősen mélyen helyeztem el azért, mert a meleg és nedvesség folytonos hatásától reméltem a csirázás gyors bekövetkezését.

Miután feltevésem helyesnek bizonyult, az elért eredményből következtetni merem: hogy a mag jósága mellett a nedvesség és meleg folytonos együttműködése által a kőrismag csirázóképesége két évről két óra biztosan redukálható.

Óvizen, 1883. évi augusztushó.

Vadas Jenő,
m. k. erdész.

Egyesületi közlemények.

(Az Országos Erdészeti-Egyesület 1883. évi szeptemberhó 1-én tartott rendes választmányi ülésének jegyzőkönyve.)

Jelen voltak: Elnök: Ghyczy Emil választmányi tag; Balás Vincze, Belházy Emil, Eleőd Jósa, Garlathy Kálmán, Illés Nándor, Luczenbacher Pál, Scholcz Rezső, Szécsi Zsigmond, Sóltz Gyula, Rutska Tivadar választmányi tagok és Horváth Sándor titkár. Kallina Károly választmányi tag hivatalos bejelentése szerint családi körülmények által akadályozva volt a megjelenésben.

Tisza Lajos elnök ő excja Budapesttől távol lévén, Bedő Albert első alelnök ő méltósága pedig egy váratlanul közbejött betegségi eset folytán távollevő családjához utazván, a jelen ülés folyama alatt az elnöki tiszt teljesítésére Ghyczy Emil választmányi tag ur kéretik fel.

I. A titkár az egyesületi pénztár állásáról a következő jelentést terjeszti elő: